

Univerza v Ljubljani

rektorat@uni-lj.si

Številka: 092-15/2025-3360-135

Datum: 21. 1. 2026

Zadeva: Sklepanje pogodb o zaposlitvi za dopolnilno delo - odgovor

Zveza: Vaš dopis št. 017-1/2025 z dne 3. 12. 2025

Skladno z vašim dopisom, s katerim Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in inovacije naprošate za interpretacijo zlasti enajstega odstavka 108. člena Zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 56/25; v nadaljnjem besedilu: ZViS-1) uvodoma pojasnjujemo, da določbe citiranega člena urejajo delovno obveznost visokošolskih učiteljev, visokošolskih sodelavcev in strokovnih sodelavcev pri pedagoškem procesu, pri čemer je ta sestavljena iz pedagoškega dela, znanstvenoraziskovalnega, umetniškega in strokovnega dela ter sodelovanja pri upravljanju. Skladno z določbami citiranega člena je pedagoško delo sestavljeno iz neposredne in posredne pedagoške obveznosti, ki sta med seboj neločljivo povezani.

ZViS-1 v tretjem odstavku 108. člena določa neposredno pedagoško obveznost v času organiziranega študijskega procesa v visokošolskem izobraževanju, ki se izvaja kot javna služba, in sicer ta znaša:

- za docenta, izrednega in rednega profesorja šest ur tedensko,
- za višjega predavatelja, predavatelja in lektorja devet ur tedensko,
- za asistenta deset ur tedensko,
- za strokovnega sodelavca pri pedagoškem procesu dvajset ur tedensko.

Neposredno pedagoško obveznost iz tretjega odstavka 108. člena ZViS-1 je torej treba razumeti kot neposredno pedagoško obveznost v polnem obsegu, pri čemer pa lahko pristojni organ visokošolskega zavoda ob ugotovitvi, da navkljub polnemu obsegu neposredne pedagoške obveznosti v posameznem študijskem letu vendarle ni mogoče v izvesti študijskih programov, visokošolskemu učitelju, visokošolskemu sodelavcu in strokovnemu sodelavcu pri pedagoškem procesu (ki torej že ima določeno neposredno pedagoško obveznost v polnem obsegu na podlagi tretjega odstavka tega člena) določi dodatno tedensko pedagoško obveznost, in sicer največ:

- dve uri docentu, izrednemu in rednemu profesorju,
- tri ure višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju,
- štiri ure asistentu,
- štiri ure strokovnemu sodelavcu pri pedagoškem procesu.

ZViS-1 kot novost v razmerju do dosedanje ureditve uvaja dolžnost visokošolskega zavoda, da ta izvede postopke za zaposlitev dodatnih visokošolskih učiteljev in sodelavcev ter strokovnih sodelavcev pri pedagoškem procesu, v kolikor se pri posameznem visokošolskem učitelju, visokošolskem sodelavcu in strokovnem sodelavcu pri pedagoškem procesu v dveh zaporednih

študijskih letih izkaže potreba dodatne tedenske pedagoške obveznosti. Intenca omenjene določbe je v tem, da je ob nedvomno izkazani tovrstni nadobremenitvi pedagoških delavcev, ki traja neprekinjeno dve zaporedni študijski leti, očitno hkrati izkazana potreba po novi polni zaposlitvi visokošolskega učitelja, sodelavca ali strokovnega sodelavca. Visokošolski zavod torej ob obstoju tovrstnih okoliščin mora izvesti postopek nove zaposlitve visokošolskih delavcev z namenom sklenitve pogodbe o zaposlitvi z izbranim visokošolskim učiteljem, visokošolskim sodelavcem oziroma strokovnim sodelavcem pri pedagoškem procesu. Zakonodajalec je v tem kontekstu sicer uporabil besedno zvezo »izvesti postopke za zaposlitev« saj ni mogoče z gotovostjo napovedati pozitivnega izida vsakokratnega izbirnega postopka, ki bi se torej v vsakem primeru zaključil s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi (morda na trgu dela ni najti tovrstnega kadra, morda je razpis neuspešen, ker se ni prijavil noben kandidat ali vsaj ustrezen kandidat, ki bi ga bilo mogoče izbrati...). Dokler se postopek za novo zaposlitev ne zaključi uspešno, se z namenom nemotene izvedbe študijskih programov ohranja pred tem določena dodatna tedenska pedagoška obveznost. V kolikor se postopek izbire zaključi uspešno, torej s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi z novim visokošolskim učiteljem, sodelavcem oziroma strokovnim sodelavcem, ki bo izvajal neposredno tedensko pedagoško obveznost v polnem obsegu, odpade potreba po odrejanju dodatne tedenske pedagoške obveznosti, kar pomeni, da se v tem delu ta ne odreja več.

ZViS-1 v nadaljnjih določbah 108. člena (enajsti odstavek) izjemoma – če so za to zagotovljena sredstva, visokošolskemu učitelju, visokošolskemu sodelavcu in strokovnemu sodelavcu pri pedagoškem procesu dopušča še opravljanje pedagoškega, znanstvenoraziskovalnega, umetniškega ali strokovnega dela za največ 20 % polnega delovnega časa (dopolnilno delo) pri drugem delodajalcu in tudi pri istem delodajalcu (kar je izjema od siceršnje izvirne ureditve dopolnilnega dela v zakonu, ki ureja delovna razmerja, ki opravljanje takšnega dela dopušča le pri drugem delodajalcu).

ZViS-1 kot skrajno možnost nadobremenitev ohranja še sklenitev pogodbe o delu. Če so torej bile pri delavcu izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi iz 108. člena (upoštevajoč torej dodatno tedensko pedagoško obveznost iz tretjega odstavka, izvedbo postopkov sklenitve nove pogodbe o zaposlitvi dodatnih visokošolskih učiteljev in sodelavcev oziroma strokovnih sodelavcev iz šestega odstavka ter dopolnilno delo iz enajstega odstavka 108. člena) in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti, lahko visokošolski zavod sklene pogodbo o delu v skladu z ZViS-1 in zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine s tem zakonom določene pedagoške obveznosti in za največ obdobje deset mesecev v študijskem letu. Kdor ima sklenjeno delovno razmerje na področju visokošolskega izobraževanja v skladu s tem zakonom, mora pred sklenitvijo pogodbe o delu z drugim visokošolskim zavodom predložiti soglasje delodajalca.

Določbe 108. člena ZViS-1 torej, tako kot doslej, predvidevajo vrstni red nadobremenitev, kar pomeni, da se pogodbe obligacijskega prava lahko sklepajo le ob izpolnjeni predpostavki poprej izkoriščenih vseh možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi, kot prej navedeno.

V prid takšnemu stališču izpostavljamo še denimo določbe 17. člena Aneksa h Kolektivni pogodbi za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 99/24), ki v prvem odstavku določi metodologijo izračuna dodatne tedenske pedagoške obveznosti (ki se obračunava in izplačuje ločeno od »redne« neposredne pedagoške obveznosti iz tretjega odstavka 108. člena ZViS-1), v drugem odstavku pa upravičenost do dodatne tedenske pedagoške obveznosti izrecno veže na predhodno dosežen najvišji obseg ur neposredne pedagoške obveznosti tedensko glede na naziv zaposlenega (kot jo v izhodišču opredeljuje sedmi odstavek 44.e člena KPVIZ).

Ob tem pripominjamo še, da je v dvanajstem odstavku 108. člena vsebovano besedno zvezo »s tem zakonom določene pedagoške obveznosti«, treba razumeti v kontekstu tretjega odstavka citiranega člena, ki določa neposredno pedagoško obveznost v času organiziranega študijskega procesa. Slednje torej pomeni, da se pri opredelitvi ene tretjine z ZViS-1 določene pedagoške obveznosti upošteva »redna« neposredna pedagoška obveznost, kot prej pojasnjeno, in sicer ne glede na stopnjo študijskega programa.

S spoštovanjem.

Urban Kodrič
državni sekretar

Poslati:

- Naslovnik, po e-pošti
- Objaviti na spletni strani: <https://www.gov.si/zbirke/projekti-in-programi/novi-zakon-o-visokem-solstvu/>